

Borlänge Tidning

Torsdag 12 mars 1970

Fil. kand. Bengt Ahling t.h. skänker i åt fil. llc. Arne Jernlov av vattnet i Västansjön.

Västansjön tio gånger rikare på fosfor än Långsjön, säger besökande "sjörestaurerare"

Kan Västansjön i Stora Tuna räddas?

— Det är tio gånger så mycket fosfor i Västansjön som i Långsjön, säger fil. kand. Bengt Ahling. Men Långsjön är ju inte påverkad av mänsklig bebyggelse.

Västansjöborna kunde på onsdagen se två herrar med en pulka och lådor samt (vid användning av kikare) glasflaskor m. m. pryttlar. Herrarna pulsade i den nu djupa snön ner på Västansjön, där snön skottades bort, ett hål spettades och de började hämta upp vatten från olika djup.

— Vi kommer från Institutet för vatten- och luftvårdsforskning (IVL) och sysslar med restaurering av sjöar, sade expeditionens ledare, fil. lic. Arne Jernlov. Vi tar sjöarna parvis, två likartade sjöar av vilka den ena är ren och den andra nersmutsad. Sedan närmare studier för att se om det går att göra något åt den smutsiga sjön. Sjöparet här är alltså Långsjön och Västansjön.

Går det att göra något åt Västansjön?

— Det beror på behovet och förutsättningarna, säger hr Jernlov.

Båda herrarna är alltså limnologer, d. v. s. populärare uttryckt specialister på sötvattnets naturlära. Lic. Jernlov började som ärftlighetsforskare och kand. Ahling som analytisk kemist. De kommer närmast från Hedemora, där de tog vattenprover från sjöarna Hönsan, Munken, Matsbosjön, Svartsjön och Lushavet (i Västerby).

— Lushavet har tio gånger så mycket fosfor som Västansjön. Vad ska man göra med en sådan sjö?

Det finns alltså betydligt smutsigare sjöar än Västansjön. Vad som kan göras åt den kan möjligen framgå av den undersökning som hr Jernlov och Ahling satt igång.